

нують запустити виробництво, яке шляхом піролізу продукуватиме біодизельне пальне.

Отже, вітчизняний ринок підгузків задовольняє потреби та уподобання сучасних сімей; шкода від них для довкілля є надзвичайно великою, оскільки нема економічно обгрунтованої стратегії їх переробки; відмовитися від застосування одноразових підгузків є нереально, проте слід рекомендувати використовувати їх розумно.

УДК 616.36:579.825.11:57.084.1

МОЛЕКУЛЯРНО-БІОЛОГІЧНЕ ДОСЛІДЖЕННЯ ПЕЧІНКИ МИШЕЙ ДЛЯ ПІДТВЕРДЖЕННЯ НАЯВНОСТІ ГЕРПЕВІРУСНОЇ ІНФЕКЦІЇ І ТИПУ

Моторна Н.В.¹, Рибалко С.Л.², Старосила Д.Б.², Савосько С.І.¹,
Камінський Р.Ф.¹, Сокурєнко Л.М.^{1,3}, Чайковський Ю.Б.¹

¹Національний медичний університет імені О.О. Богомольця,
Київ, Україна

²Інститут епідеміології та інфекційних хвороб
імені Л.В. Громашевського НАМН України, м. Київ, Україна

³ІНЦ «Інститут біології та медицини» КНУ
імені Тараса Шевченка, м. Київ, Україна

natalivfrcbv@i.ua

Наслідки інфекційного процесу при дії вірусу простого герпесу І типу (ВПГ) у печінці вивчені методом світлової мікроскопії, ультрамікроскопічним дослідженням, а імуногістохімічним методом доведено його внутрішньоклітинну локалізацію в гепатоцитах печінки.

Метою роботи було виявити ознаки репродукції ВПГ-І у інфікованих тварин після геморагічного інсульту (ГІ) молекулярно-біологічним методом.

Інфікованим ВПГ-І тваринам моделювали геморагічний інсульт і в подальшому досліджували наслідки без та з корекцією протівірусними засобами: ацикловір, альтабор і неофлазид (протєфлазид). Для імунологічних досліджень брали зразки гомогенату печінки та сиро-

ватки крові в кожній експериментальній групі. Екстракція ДНК з кожного досліджуваного зразка печінки відбувається з комплектом реагентів, «ДНК-сорб-АМ», в присутності внутрішнього контрольного зразку (ВКО-FL). Виявлення ДНК ВПГ I здійснювали методом полімеразної ланцюгової реакції з гібридизаційно-флуоресцентною детекцією при використанні набору реагентів «АмплісенсСенс[®] ВПГ1, II-FL» згідно інструкції.

Результати дослідження довели політропність ВПГ-I, що пояснює механізм інфікування та розвитку патології у печінці, зважаючи на те, що первинне джерело утворення вірусу в експерименті є головний мозок. Потрапляння вірусу у кров при інфікуванні також не виключається, оскільки у плазмі крові наявність ВПГ-I також було доведено *in vitro* на культурі клітин Vero і ІФА. У плазмі крові також виявлено вірус і при зростанні титру ВПГ-I після моделювання у мишей внутрішньомозкової гематоми. Ці дані вказують на те, що після репродукції вірусу у головному мозку відбувається віремія і подальше інфікування печінки з розвитком місцевої інфекції. У печінці після інсульту може відбуватися реактивація латентної ВПГ-I інфекції, що є причиною ускладнень основного захворювання.

Наступним етапом дослідження було вивчення змін печінки та рівня ВПГ-I на тлі введення противірусних засобів. Вірусологічні дослідження ефективності ацикловіру, альтабору та протекфлазиду описано у публікаціях співробітників інституту Громашевського, але за умов інсульт-індукованої імуносупресії не вивчали. У експериментах введення препаратів впродовж 10 діб після реактивації вірусу простого герпесу призвело до зменшення титру ВПГ-I у сироватці крові і гомогенатах печінки. Але достовірної різниці між групами порівняння не виявлено.

Таким чином, результати проведеної експериментальної роботи дозволили дослідити герпетичне ураження печінки та реактивацію вірусної інфекції після інсульту у тварин-носіїв латентної інфекції, часткове пригнічення противірусними засобами. Одержані результати можуть бути корисними для розробки стратегії профілактики та лікування інфекційного процесу після інсульту.